

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9SŽr/55/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012200576
Dátum vydania rozhodnutia:	24.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6012200576.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobkyne: H., bytom M. W., zastúpenej: JUDr. Bronislavou Pavelkovou, PhD., advokátkou, so sídlom Dobrovičova 6, Bratislava, proti žalovanému: Katastrálnemu úradu v Banskej Bystrici, so sídlom Nám. Ľ. Štúra 1, Banská Bystrica, za účasti: O., bytom O., zastúpenému JUDr. Máriom Keletim, advokátom, so sídlom Hlavná 36, Hnúšťa, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Vo-10/2012-2, k: V-1542/2008 zo dňa 29.05.2012, a o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 24S/59/2012-54 zo dňa 01.02.2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 24S/59/2012-54 zo dňa 01.februára 2013, p o t v r d z u j e .

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom č. k. 24S/59/2012-54 zo dňa 01.02.2013 Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 250j ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. Vo-10/2012-2, k: V-1542/2008 zo dňa 29.05.2012 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Preskúmaným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Správy katastra Žarnovica č. V-1542/2008 zo dňa 18.04.2012 o zastavení návrhu na vklad vlastníckeho práva. O trovách konania rozhodol krajský súd s prihliadnutím na § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že zaviazal žalovaného na zaplatenie trov konania vo výške 413,62 € žalobkyni.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplynul záver, že argumentácia žalovaného v otázke označenia parcely registra „C“ alebo registra „E“ ako povinnej náležitosti zmluvy nemá oporu v zákone. Žalovaný priznáva, že povinnosť tohto údaju síce nevyplyva priamo z ustanovenia § 42 ods. 2 písm. c) katastrálneho zákona platného v čase uzatvorenia zmluvy, ale požiadavku identifikácie nehnuteľností

uvedením registra odvodzuje z ustanovenia § 3 ods. 3, 10 a 11 vtedy platného katastrálneho zákona. Túto argumentáciu považoval prvostupňový súd za nesprávnu, pretože ani uvedené ustanovenia nestanovujú konkrétnu povinnosť označovania parciel podľa registrov „C“ alebo „E“. V tejto súvislosti krajský súd považoval za značne rozširujúci namietaný rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo-KS; keďže tento rozsudok nebol publikovaný, nevnímal ho ako záväzný judikát, ktorým by sa mali správne orgány spravovať a podľa neho vykladať všetky nasledujúce rozhodnutia. Podľa názoru krajského súdu obvyčajnou citáciou dotknutých ustanovení katastrálneho zákona nie je možné dospieť k záveru, že by v zmysle vtedy platného zákona bola oprávnená požiadavka zo strany žalovaného ako i prvostupňového správneho orgánu na odstránenie väd návrhu, čo do presného označenia parciel registra „C“ alebo registra „E“, a preto rozhodnutie, ktoré takúto povinnosť vyžaduje nepovažoval za zákonné (i keď následná novela katastrálneho zákona takú povinnosť zaviedla).

Taktiež v časti argumentácie ohľadne osobných údajov považoval krajský súd napadnuté rozhodnutie za nezákonné. Z obsahu spisu mal preukázané, že nesúlad v osobných údajoch predávajúceho v kúpnej zmluve nevyplyva ani z obsahu kúpnej zmluvy, resp. z návrhu na vklad, ale tento nesprávny údaj bol uvedený na LV, ktorým sa dokladalo vlastnícke právo predávajúceho k týmto nehnuteľnostiam. Išlo teda o chybu, ktorá spočívala v katastrálnych dokladoch samotného správneho orgánu, a nebola chybou či už predávajúceho alebo kupujúceho v predmetnom konaní. Keď sa táto chyba prejavila, kupujúca, teda žalobkyňa len overenou kópiu rodného listu predávajúceho potvrdzovala správnosť a pravdivosť údajov uvedených v kúpnej zmluve a v návrhu na povolenie vkladu týkajúceho sa prevodu vlastníckeho práva medzi predávajúcim a kupujúcou. Podľa názoru krajského súdu bolo vecou správneho orgánu, aby tento tzv. nesúlad sám opravil vo vlastných operátoch, a nemohol preto legítimne dôvodiť povinnosťou účastníkov zmluvy pristúpiť k takejto oprave na základe vlastnej vôle a spoločným konaním. Taká požiadavka podľa prvostupňového súdu nemá oporu v zákone. Za paradoxné krajský súd považoval trvanie správneho orgánu na tom, aby sa chyba v nesprávnom osobnom údaji pôvodného vlastníka na liste vlastníctva opravovala spoločným konaním a spoločnou vôľou obidvoch účastníkov predmetnej zmluvy, a ak správny orgán akceptuje postoj predávajúceho, ktorý sa oprave evidentne chybného údaju v doklade preukazujúcom jeho vlastníctvo vzpiera a dokonca ho vydáva za ochranu osobných údajov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie účastník Ľuboslav Izák. Odvolanie odôvodnil tým, že ustanovenia katastrálneho zákona vyžadovali, aby nehnuteľnosť, okrem iných náležitostí, bola označená podľa parcelného čísla pozemku v súbore popisných informácií, teda označenia v ktorom katastrálnom operáte sú parcely evidované. Nesúhlasil s tvrdeniami navrhovateľky, ktoré si osvojil aj krajský súd, že údaje o katastrálnom operáte (registri) bolo potrebné v zmluvách uvádzať až po účinnosti novely katastrálneho zákona č. 103/2010 Z. z. Mal za to, že povinné náležitosti zmluvy nie je možné posudzovať izolovane len podľa jedného ustanovenia, ale obsah zmluvy je potrebné posudzovať minimálne v rozsahu všetkých v odvolaní citovaných ustanovení katastrálneho zákona (§ 4 ods. 1, § 28 ods. 2, § 3 ods. 3, § 31b ods. 1 písm. f), § 42 ods. 1, ods. 2, ods. 4, § 59 ods. 3) a vykonávacej vyhlášky k nemu. Predovšetkým vykonávacia vyhláška ku katastrálnemu zákonu podľa názoru odvolateľa celkom jednoznačne a dlhodobo rozlišovala údaje o parcelách registra "C" a údaje o parcelách registra "E" evidovaných na mape určeného operátu.

Podľa názoru odvolateľa práve pri súčasnom vnímaní uvedeného ustanovenia a § 3 ods. 3 katastrálneho zákona, podľa ktorého sa parcelou sa rozumie geometrické určenie a polohové určenie a zobrazenie pozemku v katastrálnej mape, v mape určeného operátu alebo v geometrickom pláne s vyznačením jej parcelného čísla je možné jednoznačne vyvodiť záver, že samotné určenie parcely číslom bez určenia konkrétneho operátu bolo nepostačujúce a nedostatočné pre splnenie povinných náležitostí akejkoľvek zmluvy o prevode nehnuteľností. Pokiaľ teda konajúce katastrálne úrady vyžadovali doplnenie zmluvy o určenie registra (operátu), podľa názoru odvolateľa postupovali správne, v zmysle zákona a aj v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktorý vo svojom rozsudku sp. zn. 2 SŽ-o-KS 153/2006 zo dňa 17.10.2007 jasne vyslovil, že je potrebné, aby v zmluve bol uvedený register, v ktorom sú pozemky evidované. Rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sú v právnej praxi akceptované ako precedenčný prameň práva, a práve po vynesení uvedeného rozsudku katastrálne úrady prijali do svojej praxe povinnosť rozlišovať pri parcelách katastrálne operáty, v ktorých sú evidované. Krajský súd sa s názorom

najvyššieho súdu v uvedenom rozsudku vôbec nevyporiadal, okrem jednej lakonickej vety, že podľa jeho názoru ide o rozširujúci výklad Najvyššieho súdu SR bez opory v zákone. Stanoviská vyšších súdov a predovšetkým Najvyššieho súdu SR sa všeobecne rešpektujú ako prameň práva bez ohľadu na skutočnosť, či boli alebo neboli zverejnené, rešpektovanie uvedeného princípu si vyžaduje stabilita rozhodovacej praxe, a súd, ktorý vyrieši právnu otázku, ktorá už bola právoplatne vyriešená, podstatne odlišným spôsobom bez toho, aby sa argumentačne vyrovnal so skoršími súdnymi rozhodnutiami nekoná v súlade s princípom právnej istoty. Namietol tiež, že krajský súd v odôvodnení rozhodnutia citoval len niektoré ustanovenia katastrálneho zákona a vôbec sa nevyporiadal s citovaným ustanovením § 13 ods. 1 vykonávacej vyhlášky ku katastrálnemu zákonu. Dodal, že krajský súd sa o uvedenom ustanovení, ktoré jednoznačne operáty rozlišuje ani nezmenil, a to najmä v súvislosti s citovaným ustanovením § 3 ods. 3 katastrálneho zákona, ktoré používa pojem „mapa určeného operátu“.

Odvolať nesúhlasil s tvrdením, že chybný, nesprávny alebo akýkoľvek iný údaj môže opraviť konajúci katastrálny úrad bez súčinnosti účastníkov konania, a to konkrétne toho účastníka, ktorého sa dotknutý údaj týka. Postup Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici považoval za správny a zákonný aj z dôvodu, že v zmysle citovaného ustanovenia katastrálneho zákona a zákona o ochrane osobných údajov (§ 7 ods. 1 zákona č. 428/2002 Z. z.) takýto údaj môže správa katastra opraviť alebo pozmeniť len v súčinnosti s dotknutou osobou. V rozhodnutí podľa názoru odvolateľa absentuje uvedenie dôvodov, z ktorých ustanovení všeobecne záväzných predpisov krajský súd dospel k záveru, že katastrálny úrad je samostatne oprávnený vykonať zmenu osobných údajov, najmä za situácie, keď dokument, ktorý má byť podkladom pre zmenu predloží iná osoba. Uviedol, že v súlade so zákonom o ochrane osobných údajov má každý úrad povinnosť skúmať listinu, ktorá obsahuje osobné údaje, o to viac za situácie, keď osoba, ktorá ju predkladá k nej nemá prístup a získala ju spôsobom odporujúcim zákonu. Keďže k oprave údajov uvedených, resp. neuvedených v kúpnej zmluve nedošlo dodatkom k nej alebo opravnou doložkou, považoval odvolateľ postup konajúcich katastrálnych úradov za správny.

Žalovaný sa vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 01.08.2013 priklonil k vyjadreniam odvolateľa v podanom odvolaní. Zastáva názor, že aj keď v čase vyhotovenia predmetnej kúpnej zmluvy v roku 2008 nebola v § 42 ods. 2 vtedy platného znenia katastrálneho zákona uvedená definícia pozemku podľa evidovania v registri „C“ alebo v registri „E“, táto požiadavka vyplýva z iného ustanovenia vtedy platného katastrálneho zákona, a to § 3 ods. 3, ods. 10, ods. 11 katastrálneho zákona ako aj z § 13 ods. 1 vykonávacej vyhlášky ku katastrálnemu zákonu č. 79/1996 Zb. Takéto odôvodnenie (potreba definovania pozemku o údaje o parcelách registra „C“ alebo registra „E“) bolo podľa jeho názoru podporené nielen požiadavkou praxe, ale vychádzalo priamo z novely katastrálneho zákona č. 173/2004 účinnej od 15.04.2004, hoci to nebolo priamo citované v § 42 ods. 2 katastrálneho zákona (ako to bolo po 01.05.2010). Nutnosť rešpektovania zákonnej požiadavky výkladu definovania pozemku údajmi o registri „C“ alebo „E“ bolo v roku 2007 potvrdené Najvyšším súdom SR v rozsudku sp. zn.: 2Sž-o-KS 153/2006 zo dňa 17.10.2007, ktorého právny názor aj citoval v napadnutom rozhodnutí. Podľa názoru žalovaného si žalobca nesprávne vyložil nutnosť uvádzania potrebnej identifikácie údajov o pozemku, pričom vychádzal len z porovnávania § 42 ods. 2 katastrálneho zákona poukazujúc na odlišnosti údajov v ňom uvedených v rozdielnej časovej platnosti katastrálneho zákona. Súhlasil preto žalovaný s tvrdením, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku nedostatočne vysporiadal s vysloveným názorom Najvyššieho súdu SR v citovanom rozsudku, keď iba konšatoval, že ide o rozširujúci výklad bez opory v zákone. Rovnako súhlasil s názorom odvolateľa, že obdobné situácie v rozhodovacej činnosti musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované. Pokiaľ ide o odstránenie nesúladu, resp. opravu osobných údajov na liste vlastníctva, vtedajší katastrálny úrad zaujal svoje stanovisko voči postupu správy katastra ešte v odvolacom konaní, keď vec po zrušení prvostupňového rozhodnutia vrátil späť správe katastra na nové konanie a rozhodnutie, a po doriešení a uskutočnení tejto opravy na správe katastra nebol tento nedostatok už predmetom preskúmavania, a ako nedoriešený zostal len nedostatok ohľadom doplnenia údajov o parcelách registra „C“ alebo „E“.

Žalobkyňa sa k odvolaniu nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok

krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods.2 O.s.p.). Na zdôraznenie správnosti rozsudku krajského súdu uvádza:

Katastrálny zákon má, pokiaľ ide o podstatné náležitosti listín, na základe ktorých katastrálny úrad vykonáva zápis údajov, povahu hmotnoprávneho predpisu. Preto pri posudzovaní náležitostí zmluvy, na základe ktorej kataster vykonáva vklad vlastníckeho práva, je potrebné aplikovať ustanovenia katastrálneho zákona, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy.

Návrh na vklad vlastníckeho práva bol v danom prípade podaný 15.10.2008.

Podľa § 42 ods. 2 katastrálneho zákona v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zmluva, verejná listina alebo iná listina obsahujú označenie

- a) účastníkov práv k nehnuteľnostiam; ak ide o fyzickú osobu, meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a miesto trvalého pobytu, ak ide o právnickú osobu, názov, sídlo a identifikačné číslo, ak ho má pridelené, prípadne iné identifikačné údaje,
- b) právneho úkonu a jeho predmet, miesto a čas právneho úkonu,
- c) nehnuteľností podľa katastrálnych území, parcelných čísel pozemkov evidovaných v súbore popisných informácií, druhov pozemkov, súpisných čísel stavieb a spoluvlastníckych podielov vyjadrených zlomkom k celku, výmer a v prípade zápisu spoluvlastníckych podielov menších než celok i výmeru pripadajúcu na spoluvlastnícky podiel.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení účinnom od 01.01.2008 (ďalej len „katastrálny zákon“) parcelou sa rozumie geometrické určenie a polohové určenie a zobrazenie pozemku v katastrálnej mape, v mape určeného operátu alebo v geometrickom pláne s vyznačením jej parcelného čísla.

Podľa § 3 ods. 10 katastrálneho zákona katastrálnou mapou sa rozumie polohopisná mapa veľkej mierky, zobrazujúca všetky nehnuteľnosti a katastrálne územia evidované v katastri. Pozemky sa v katastrálnej mape zobrazujú priemetom svojich hraníc do zobrazovacej roviny a označujú sa parcelnými číslami a spravidla značkami druhov pozemkov.

Podľa § 3 ods. 11 katastrálneho zákona mapou určeného operátu sa rozumie mapa, na ktorej sú zobrazené pozemky vymedzené vlastníckymi hranicami v nájme právnických osôb a fyzických osôb a sú zlúčené do väčších celkov.

Podľa § 13 ods. 1 vyhlášky č. 79/1996 Z. z., ktorou sa vykonáva katastrálny zákon, v znení účinnom od 01.01.2005 údaje o pozemkoch obsahujú parcelné číslo, výmeru, druh pozemku, ak ide o poľnohospodársky pozemok a lesný pozemok, aj údaj o cene, ak vyjadruje cenu jednotlivých pozemkov, údaje o vlastníkovi, nájomcovi, držiteľovi alebo o inej oprávnenej osobe a iné popisné údaje. Údaje o pozemkoch sa členia na a) údaje o parcelách registra „C“ evidovaných na katastrálnej mape, b) údaje o parcelách registra „E“ evidovaných na mape určeného operátu, ktoré sú v katastrálnej mape zlúčené do väčších celkov alebo rozdelené do viacerých parciel; sú k nim založené právne vzťahy a ich hranice v teréne nie sú zreteľné.

Podľa § 59 ods. 1 katastrálneho zákona správa katastra aj bez návrhu

- a) opraví údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami

prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra,
b) v súčinnosti s vlastníkmi a inými oprávnenými osobami opraví v katastrálnej mape chybne zakreslené hranice pozemkov,
c) v súčinnosti so štátnymi orgánmi, obcami, notármi, ako aj s vlastníkmi a inými oprávnenými osobami opraví údaje katastra spôsobené chybami v písaní a počítaní a inými zrejmyými nesprávnosťami v písomných vyhotoveniach právnych úkonov, vo verejných listinách a v iných listinách.

Podľa § 59 ods. 2 katastrálneho zákona vlastníci a iné oprávnené osoby sú povinní pri oprave chýb v katastrálnom operáte poskytovať pravdivé a presné informácie a predkladať doklady na ich preukázanie; ak je to na opravu chýb v katastrálnom operáte nevyhnutné, sú povinní zúčastniť sa na tomto katastrálnom konaní.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Odvolací súd sa plne stotožňuje s názorom krajského súdu, že vyššie citované ustanovenia katastrálneho zákona a vykonávacej vyhlášky k nemu v čase uzatvorenia predmetnej kúpnej zmluvy nestanovovali zmluvným stranám povinnosť v zmluve označovať register, v ktorom sú pozemky evidované. Nevyžaduje to § 42 katastrálneho zákona, ktorý upravuje povinné náležitosti zmluvy spôsobilej na zápis. Nevyžaduje to ani § 13 ods. 1 vyhlášky č. 79/1996 Z. z., ktorý len uvádza na aké údaje sa členia údaje o pozemkoch, ani § 3 ods. 3 katastrálneho zákona, ktorý len definuje pojem parcela, § 3 ods. 10 katastrálneho zákona, ktorý obsahuje legálnu definíciu katastrálnej mapy, ani § 3 ods. 11 katastrálneho zákona, ktorý obsahuje definíciu mapy určeného operátu, a rovnako ani ďalšie odvolateľom uvádzané ustanovenia katastrálneho zákona a vykonávacej vyhlášky k nemu. V zmysle zásady, že nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá, preto nebolo možné zo strany správnych orgánov vyžadovať od zmluvných strán špecifikáciu, či ide o parcelu registra „C“ alebo „E“. V tejto súvislosti odvolací súd podotýka, že z LV č.2255, uvedeného v zmluve, vyplýva, že ide o parcelu registra „C“.

K odvolacej námietke o záväznosti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 2Sž-o-KS 153/2006 zo dňa 17.10.2007 odvolací súd uvádza, že jedným zo základných znakov kontinentálneho systému práva je to, že súd právo nachádza, nie tvorí. Súd nižšieho stupňa ako aj správne orgány sú právnym názorom súdu vyššieho stupňa (okrem v zákone taxatívne vymenovaných prípadov) v zásade viazané len v konkrétnej veci. Uvedený rozsudok nebol uverejnený v Zbierke rozhodnutí a stanovísk najvyššieho súdu a v ňom vyslovený názor Ak teda Najvyšší súd SR v inej právnej veci vyslovil názor, že zmluva musí obsahovať register, v ktorom sú pozemky evidované, ide o odlišný výklad prameňa práva, ako ku ktorému dospel odvolací súd v tejto veci.

Odvolací súd dospel k záveru, že podstatné náležitosti zmluvy spôsobilej na zápis treba posudzovať podľa § 42 ods.1 katastrálneho zákona v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy; od účastníkov zmluvy nemožno vyžadovať doplnenie údajov nad rámec ustanovenia zákona.

K nesúladu osobných údajov odvolateľa na zmluve a v katastrálnom operáte odvolací súd uvádza, že § 59 ods. 1 katastrálneho zákona predpokladá, že katastrálny úrad aj bez návrhu opraví údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra, pričom vlastníci a iné oprávnené osoby sú v zmysle odseku 2 § 59 katastrálneho zákona povinní poskytnúť úradu pri oprave súčinnosť. Katastrálny úrad bol preto po zistení chyby nie v zmluve, ale v katastrálnom operáte, povinný sám aktívne vykonať úkony na odstránenie týchto nedostatkov, a odvolateľ bol povinný mu pritom poskytnúť súčinnosť. Obrana odvolateľa a rovnako odkazovanie žalovaného na ochranu osobných údajov v tomto prípade neobstoja.

Na základe vyššie uvedených skutočností námietky ďalšieho účastníka, vznesené v odvolaní, neboli

spôsobilé ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Odvolací súd preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a s poukazom na § 246c veta prvá a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo odvolateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a žalobkyni v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok